

ת"פ (קריות) 52583-05-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 52583-05-22 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום קריית

ת"פ (קריות) 52583-05-22

מדינת ישראל

נ ג ד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[25.06.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום וההילכים

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ממש- בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין תש"ז- 1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתוב האישום המתווך, במועד הרלוונטי לכתחב האישום היו הנאשם והמתלוונת נשואים והתגוררו יחד עם בנים - תינוק כבן 10 חודשים. ביום 2.10.21 נתגלו ויכוח בין השניים על רקע

רצומו של הנאשם לשותה משקה אלכוהולי, בנוכחות הקטין. המתלוונת נטלה את המשקה שהיא מונח על השולחן ורוכנה את תכולתו על הרצפה. בתגובה התנפלו עלייה הנאשם, משך בשערות ראשונה והלם בפניה במכות אגרוף. עקב לכך נגרמו למתלוונת חבלות בדמות פצע בשפה העליונה, פצע מעל גבה שמאל, שפשור מצח שמאל, רגשות קלה על פניו חוליות הצואර עם הגבלת קלה בתנועה, נפיחות והמתומה תחת עורית בגשר האף עם תזוזה מזענית עצומות האף והיא קיבלה טיפול בבית חולים.

2. להשלמת התמונה ניתן כי הודהת הנאשם באה אגב הסדר טיעון במסגרת תוקן כתב האישום והנאשם הופנה לשירות המבחן. כן הוסכם שככל שהסתkir יהיה חיובי (באופן אותו הגדרו הצדדים הצדדים) תעתרור המאשימה לעונש מאסר למשך תשעה חודשים לריצוי בעבודות שירות, שאחרת יטענו הצדדים בופן חופשי.

תקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיע חמישה תסקרים בעניינו של הנאשם שהתרפשו על פני כhana וביהם פורטו בהרחבנה נסיבות חייו שאין זה המקום לפרט. בתמצית "יאמר כי הנאשם כבן 35, גרווש (מהמתלוננת) ואב לשני ילדים (השנייה נולדה מהמתלוננת לאחר ביצוע העבירות). עברו של הנאשם נקי והוא התנהל באופן יציב במישורי חייו השונים, בעיקר בתחום התעסוקתי. שירות המבחן ציין שהשנים חזרו להתגורר יחדיו לאחר העבירה (ואף לאחר שהתגרשו) וכי הם נקלעים למשברים תכופים. לאור כך ועל רקע רמת מסוכנות שהוערכה כגבוהה, שולב הנאשם בהליך טיפול במסגרת היחידה לאילומות במשפטה בעיר מגוריו. בתחילת התקשה הנאשם לשפתח פועלה אך בהמשך התרשםות הייתה כי הוא משתלב בטיפול בצורה טוביה ויעילה וכי הדבר עשוי להוביל להפחטה ברמת הסיכון. לאחר מכן עבר הנאשם להתגורר סמוך להוריו, סיים את השתפותו בקבוצה זו ושולב בקבוצה טיפולית במסגרת השירות המבחן. לאור התקופה עמדה קיצונית המבחן בקשר עם המתלוננת אשר שללה התנהגות אלימה או מאימת כלפיה ותיראה קשר קונקרטי עם הנאשם סביר לגבי הילדים. בעניין זה צינה המתלוננת מפרוגנזה חיובית, ציון כי רמת הסיכון פחתה וכעת היא בינויו והומלץ על העמדת הנאשם בצו התרשם שירות המבחן צו של"צ. שירות המבחן הבירר כי הוא רואה חשיבות בענישה מוחשית אך סבר מבן למשך 12 חודשים בשילוב צו של"צ. שירות המבחן הבירר כי הוא רואה חשיבות בענישה מוחשית אך סבר שמאסר לריצוי בעבודות שירות עשו לפגוע בפרנסת הנאשם, להביא לרגרסיה במצבו ולעורר את יחסיו הצדדים ולкан המליץ על צו של"צ.

טעוני הצדדים לעונש והראיות

4. אביו של הנאשם העיד לעונש מטעם ההגנה. האב תיאר את השינוי החיובי של בנו, את היותו איש חרוץ ועובד וכי את התמייה שהוא ואשתו מעניקים לו.

5. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון עלפה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת האירוע ומדיניות הענישה. כן הוגש מסמך רפואי של המתלוננת ונטען כי נגרמו לה חבלות לא מבוטלות. ביחס למתחם הענישה נתען כי הוא נוע בין 12-24 חודשים לתקורי שירות המבחן צוין כי הם הציבו פעם אחר פעם על רמת סיכון גבוהה ורק לאחרונה צוין כי היא פחתה לרמה בינונית. לאור כך טענה המאשימה שאין הצדקה לסתות מתחם הענישה וביקשה לגוזר על הנאשם 16 חודשים מאסר בפועל וענישה נלווה.

6. ב"כ הנאשם טען כי מלבד הערכת הסיכון שנקבעה כבינויו (ולא נמכה), כל הפרמטרים שהגדירו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון התקיימו. טען כי מדובר בנזק דומה. ביחס למתחם הענישה נתען כי ישנה חדשני מאסר לריצוי בעבודות בוצע על רקע קנאה או נסיבה דומה. הסוגור הדגיש את עבורי הפלילי הנקי של הנאשם, את הودאותו ואת העובדה ששתלב באופן חיובי בהליך הטיפול, על אף הקשיים בתחילת הדרכו. ברמה האופרטיבית עתורה ההגנה לסתות מתחם הענישה לקולה בשל סיכוי שיקום ולאMESS את המלצות הتفسרי.

7. הנאשם בדבריו האחרון קיבל אחריות למעשיו ומספר על שלוו בטיפול, על מנתו לשיקם את חייו ולנהל שגרה תקינה. כן הביע רצון לחדש את הקשר עם ילדיו באמצעות מרכז קשר.
דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. הנאשם פגע במעשו בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת - רעיתה אותה שעה ואם בנו ([ע"פ 669/12](#) יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל (19.4.2012)). האלים בה נקט אינה קלה והיא אף הותירה בה חבלות.

9. ביחס לניסיות הקשורות לביצוע העבירה אצין כי כתב האישום מתאר את הרקע לאירוע -icusו של הנאשם על כך שהמתלוננת שפכה משקה אלכוהולי אותו ביקש לשותה. הסיבה להתנהגות המתלוננת הייתה שלא רצתה שהיא ישתה ליד בנים התינוק. מדובר בהתפרצויות ספונטניות ולא באילומות מתוכננת ואולם התגובה הייתה אלימה והיא הותירה במתלוננת חבלות לא קלות כמפורט בכתב האישום ובמסמך הרפואי, והיא נזקקה לטיפול.

10. מדיניות הענישה בעבירות אילומות כלפי בני זוג מחמירה ובහיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לא אחת עונשי מאסר המבטים את חומרת המעשה, המסוכנות והצורך בהגנה על הקורבן ([רע"פ 1536/20](#) פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020); [רע"פ 340/21](#) מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)). להמחשת מדיניות הענישה אפנה לפסק דין הבאים, בשינויים המחייבים:

- רע"פ 2503/24 יעקב נחימוב נ' מדינת ישראל (28.3.2024)**, בו הורשע נאשם בריבוי עבירות תקיפה סתם ואוימים, עברית תקיפה הגורתה חבלה ממש והזק לרכוש בכך שבמספר הזרדמניות סטר למתלוונת, משר בשערותיה, היכה אותה בזרעותיה וברגלה, נשך אותה ואימ עליה. הנאשם נידון ל-26 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלווים בבית המשפט העליון דחה בקשה רשות ערעור שהגיש וצין כי "בית משפט זה שב ועומד על החומרה המגולמת בעבירות אלימות בתוך המשפה, ושל עבירות אלימות כלפי נשים מצד בני זוג בפרט. דומה, כי למרבה הצער הללו הפקו בשנים האחרונות נפרץ במחוזותינו"; **רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024)**, בו נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה תקיפה בת זוג הגורתה חבלה ותקיפה סתם ונידון ל-11 חודשים מאסר בפועל. במוועד הראשון הכה הנאשם את המתלוונת במכת אגרוף בפניה ובמועד נוסף משר אותה משערות ראשונה והכה אותה באגרופים. נקבעו כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשים מאסר בפועל לפחות לבין 24 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשה נלוות. על אף שלibility טיפולי והמליצה חיובית של שירות המבחן, ערכאות הערעור הותירו את העונש על כנו; **רע"פ 2750/22 אורן אלילוק נ' מדינת ישראל (9.5.2022)**, בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפה בת זוג הגורתה חבלה ממש ואוימים בacr שהוכה בגופה באגרופים והטיח את מכשיר הטלפון הנידי שלו בראשה, בעט בה, הפילה ארצה ואיים שהירוג אותה. על הנאשם נגזרו 10 חודשים מאסר בפועל, מאסר מוותנה ופייצוי. ערעורו ובבקשת רשות ערעור שהגיש נדחו, ובית המשפט העליון ציין כי "העונש שהושת על המבוקש אינו מחמיר עמו, ועודאי שאין בו ממש סטייה ניכרת ממדיניות העונשה הנוגנת"; **עפ"ג 21-11-65134 מדינת ישראל נ' אלהוזיל (14.4.2022)**, בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה תקיפה הגורתה חבלה ותקיפה סתם כלפי בת זוג בacr שהוכה את רעיתו במכות אגרוף, בעט בה וגרם לה לשטפי דם בזרועה. בהמשך חנק אותה, היכח אותה ברגליה וגרם לה לשיטות. במוועד נוסף סטר לה והכה אותה במכות אגרוף. על הנאשם הוטל תשעה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מב奸; **עפ"ג 22-12-45046 אבו שיבאן נ' מדינת ישראל (23.2.2023)**, בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירה תקיפה בת זוג הגורתה חבלה ממש ותקיפה סתם של מתלוונת נספתaN ונגזרו עליו 12 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם במרקחה זה אחז בשערת של בת זוגו, סטר ללחיה, הפילה ארצה והטיח מכשיר טלפון נייד בראשה במקום העבודה. לאחר מכן היכח באגרופים אישא אחרת שהתה מקומ וניסתה להרחקו והשליך חפץ על ראשה של המתלוונת; **ת"פ 23-11-49079 ישראל נ' פלוני (19.2.2024)**, בו נידון נאשם לשבעה חודשים מאסר בפועל בגין עבירה תקיפה הגורתה חבלה ממש בacr שסטר לרעיתו, תפס בשערות ראשונה גורר אותה על הרצפה. למתלוונת גרמו שירותות ושפשופים מדמותם ברגלה. 11. לאור כל זאת, דעתינו היא כי מתחם העונשה ההולם עבירה זו בסביבות ביצועה נע בין מספר חודשים אחד לשתת בעבודות שירות ועד 15 חודשים, בצירוף עונשה נלוות.
- קביעת עונשו של הנאשם 12. טרם דיוון יצאנו כי דומה ענייני שהמأشימה החמורה בטיעונה עם הנאשם. כאמור, במסגרת הסדר הטיעון התחייבת המأشימה "כי ככל שהתקיר יהיה חובי באופן בו ישקף נטילת אחירות מלאה, הירთמות הנאשם בכל הליך טיפול" שיוציא שירות המבחן, קבלת עדמת המתלוונת, הערכת סיכון נמוכה והמליצה חיובית של שירות המבחן, תטען המأشימה לעונשה רואיה של 9 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות". והנה, תסקיר שירות המבחן שיקף נטילת אחירות מלאה, הירתמות לטיפול, קבלת עדמת מתלוונת (שציינה יחסים קונקרטיים ורצון שהנאשם יטופל) והמליצה חיובית, אך המأشימה טענה לעונש מאסר ממושך בכליה, כל זאת בשל כך שהערכת המסוכנות הוערכה כבינהית ולא נמוכה, כאמור בתנאי ההסדר. לדידי, היה נכון לנוהג אחרת. מהתקיר עולה תמונה עדכנית חיובית וברוי שהנאשם מצוי בנסיבות שיפורן כך שאם הייתה דוחה את הדיוון ומבקש תסקיר נוסף בהחלט סביר שהערכת המסוכנות הייתה יורדת ותנאי ההסדר היו מתקיימים במלואם. האם רק בשל עיתוי זה נכון היה לטעון לעונש כה חמור ושותה מהותית? לדידי התשובה שלילית ונכון הייתה עונשה המأشימה אם אף בסביבות אלו הייתה יותרת לכל היוטר לעונשה בעבודות שירות ולן במסגרת "רווח של ההסדר", הגיעו ותכליתו.
13. וכך בא אני ללוז העניין. לאחר עיון בטיעוני הצדדים ובתקיר שירות המבחן ברי עניין שאין מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר בכליה, שהוא מחמיר יתר על המידה, ובכל מקרה לא ניתן טיפול באמצעות שירות המבחן. המחלוקת האמיתית היא האם יש להטיל עונש מאסר בעבודות שירות או שמא לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בכך של"צ. לנושא זה אפנה כת.
14. הנאשם שלפני כבן 35, עברו הפלילי נקי, הוא עובד ומשלם מזונות עבור ילדיו. מאז האירוע חלפו קרוב לשוש שנים בהן יחש הציג ידע עלייו ורידות, אך דומה שקיימת חיים רגעה. בני הזוג התגרשו לאחר האירוע אך שבו להתגורר יחדיו ואף הביאו לעולם יולדת נספת. ביום, הם מתגוררים בנפרד והקשר ביניהם נסוב סביר גידול הילדים בלבד. הנאשם שולב בהליך טיפול והוא מתמיד בו תקופה משמעותית. הפגונזה עניינו חיובית והגם שהערכת המסוכנות הייתה בתחום גבואה, עם שילובו בטיפול התואם את צרכי התרשמה קצינת המבחן מרצינותו וכן קבעה שרמת המסוכנות פחתה והוא כיום בינוינו.

15. כל אלו מצדיקים מסקנה בדבר קיומם של סיכוי שיקום ממשיים בעניינו של הנאשם ([ע"פ 17/6637 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל \(18.4.2018\)](#), פסקאות 25-23 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז; [ע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל \(23.2.2014\)](#)). עם זאת, ביחס לשאלת אם סיכוי שיקום אלו מצדיקים חריגה ממתחם העונשה ואם כן מהו, התקשתי. כאמור, הנאשם עבר עבירת אלימות לא קלה כלפי המתלוונת ומעשים אלו מצדיקים לא אחת לבקר את שיקולי ההלימה וההרטעה לא כל שכן בעבירות בגין המשפה ([ע"פ 5376/15 ניסים ביטון נ' מדינת ישראל \(11.2.2016\)](#)).

16. כפי שצוויל לעיל, עיקר ההתקבלות היא ביחס לשאלת העונש הקונקרטי - עבודות שירות או של"צ. כאמור, עונשה בכללה נראית בעניין כזו שאינה תואמת את נתוני המקירה. היא מחמירה מיידי על רקע העבר הנקי, קבלת האחריות וההילך הטיפולי שעבר הנאשם. היא אף אינה תואמת, כך דומה, את עמדת המתלוונת. בכל מקרה, כאמור, עונש

בכליה לא יאפשרcidוע את העמדתו של הנאשם בבחן ולא יאפשרcidוע את המשך היליך הטיפולי ובכך ראוי חшибות.

17. לאחר בחינת טיעוני הצדדים ראייתי לאמץ את המלצות שירות המבחן במלאן. שירות המבחן הוא הגוף המקצועני האמון על שיקום נאשמים ועל הערכת הסיכויים לכך. קצין המבחן משמש כזרועו הארוכה של בית המשפט לעניין זה, ועל אף שאין הכרח לאמץ את המלצתו, ברוי כי להמלצת שירות המבחן משקל ממשי בבוואר של בית המשפט לגזור את דיןו של הנאשם ([ע"פ 11/3472 פלוני נ' מדינת ישראל \(3.9.2012\)](#)). לאחר בחינת נימוקי שירות המבחן, מקובלת עלי'

המלצתו להימנע מעונש מאסר ולו בעבודות שירות על מנת שלא פגוע בפרנסת הנאשם, ביחסיו הצדדים ובמהרש

הטיפול. במקרה זה רואה אני עין בעין עם שירות המבחן הסבור שעונש בעבודות שירות ייחמץ את תכליתו - הבטחת המשך השיקום וחיזוק יחסיו הצדדים. מדובר בזוג צער שלם שני ילדים קטנים. הם צפויים לקיום קשר זה או אחר עוד

שנתיים רבות. חשוב להזכיר להם זו מכונת במטרה להבטיח את תקינות היחסים לשנים הבאות. יש לזכור שאף

המתלוונת סבורה שראוי שהנאים ימשיכם בהילך הטיפול. לכן, מקובלות עלי' עמדת שירות המבחן הסבור שעונש

בעבודות שירות יగרום לנאים נזק כלכלי קשה אשר יפגע בהילך השיקומי וביחסיו הצדדים. ודוק: אין ללמידה מכך

שמذובר בשיקום שבירוי שאינו מצדיק התחשבות (ראו בהשוואה [ע"פ 21/2421 אוראל ברמי נ' מדינת ישראל \(7.7.2022\)](#))

10), אלא בקירה נוכנה של המציאות. מדובר באדם צער לאבד את מקום עבודתו, הוא יתקשה לשלים מזונות ומakan משאית. ברוי ענייני כי אם לא יעבד מספר חודשים הוא עלול לאבד את מקומו עבודתו, והוא יתקשה לשלים מזונות ומakan הדרך להתרדרות היחסים והשיקום קצחה. ישנו מקרים בהם חurf סיכון זה לא ניתן לוותר על יתר שיקולי העונשה, אך אין זה המקירה שלפנינו בו ניתן להשיג את מלאכת תכליות העונשה על דרך של צו של"צ ובחן.

18. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן במשך 12 חודשים.

הסביר לנאים בלשון פשוטה לעליו לקים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של צו הפיקוח עלולה להוביל

להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי בן זוג.

ג. אני מחייב את הנאשם לבצע 160 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שיגבש שירות המבחן ויישנה לאישור בגין 45 ימים. הסביר לנאים לעליו לקים את הצו בהתאם להנחיות שירות המבחן וכי הפרתו עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ד. פיצוי למTELוננט בסך 3,000 ₪. הסכום ישולם בגין 120 ימים. המאשימה תמציא למציאות את פרטי המTELוננט

ותביא לידיעה תוכנו של גזר הדין.

הודיעעה זכות ערעור לבית המשפט המוחזק בגין 45 ימים.

המציאות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

נתן היום, י"ט סיון תשפ"ד, 25 יוני 2024, במעמד הצדדים.